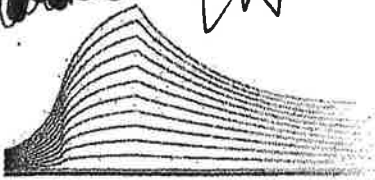

C. M. W.

8

113163

Repertoriumnummer 2015 / 8262
Datum van uitspraak 26 oktober 2015
Rolnummer 2014/AR/2926

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Insolventieverordening van
29 mei 2000
(nr.1296/2000)

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

Aangeboden op 28 OKT. 2015
Niet te registreren
<i>Anja WILLEMS</i> Ea. inspecteur a.i.

[Handwritten mark]

COVER 01-00000293567-0001-0008-01-01-1

113164

2014/AR/2926 - In de zaak van:

BELGOFLOR N.V., met maatschappelijke zetel te 8501 HEULE, Warande 7-9, ingeschreven met KBO-nummer 0431.697.510,

appellante, hebbende als raadsman mr. BEELE Stefaan, advocaat te 8500 KORTRIJK, President Kennedypark 26 A (ref. 215674/SB)

tegen

SAS NORBERT DENTRESSANGLE DISTRIBUTION met maatschappelijke zetel te Les Pierrelles, 26240 Beausamblant (Frankrijk), RCS nummer 383.242.161,

geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. DEVOS Bert, advocaat te 8500 KORTRIJK, Pres. Kennedypark 31A (ref. A14026

wijst het hof het volgend arrest:

Partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies, alsook werden hun stukken ingezien.

1.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 19 november 2014, heeft appellante hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 28 april 2014 op tegenspraak gewezen door de 4de kamer van de rechtbank van koophandel te Gent, afdeling Kortrijk (A/14/0134).

Een exploot van betekening ligt niet voor.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig.

Feiten en procedure in eerste aanleg

2.

De NV BELGOFLOR (hierna: "appellante") is een Belgische onderneming die een groothandel uitbaat van aardewerk, porselein, huis- en tuindecoratie, die zij aankoopt in Azië en verkoopt in Europa, en dit voornamelijk in België, Duitsland en Frankrijk.

Voor het transport van die goederen in Frankrijk deed appellante regelmatig een beroep op de Franse transportonderneming SAS NORBERT DENTRESSANGLE DISTRIBUTION (hierna: "geïntimeerde"). De samenwerking tussen partijen verliep steeds zonder problemen.

In 2012 kreeg appellante liquiditeitsproblemen, zodat zij ook een reeks facturen van geïntimeerde niet langer kon voldoen. Geconfronteerd met zware betalingsproblemen, legde appellante op *13 december 2012* een verzoekschrift tot gerechtelijke reorganisatie neer bij de rechtbank van koophandel te Kortrijk. Op dat ogenblik ging de opschorting van start.

Geïntimeerde werd - zoals alle overige schuldeisers - per aangetekend schrijven op de hoogte gebracht van de periode van opschorting en van de gerechtelijke reorganisatie.

Op *21 mei 2013* werd het reorganisatieplan neergelegd ter griffie van de rechtbank van koophandel te Kortrijk. Geïntimeerde werd in dit plan opgenomen als een gewone schuldeiser voor 54.143,46 EUR, waarvan conform het plan 12.371,52 EUR zou worden terugbetaald over een periode van vijf jaar.

Geïntimeerde werd ervan op de hoogte gebracht dat het reorganisatieplan ter inzage lag op de griffie en dat de stemmingszitting zou volgen op *10 juni 2013*. Op de stemmingszitting werd het reorganisatieplan door de schuldeisers goedgekeurd en daarna gehomologeerd door de rechtbank van koophandel te Kortrijk bij vonnis van *17 juni 2013*.

Appellante stelt dat, alhoewel geïntimeerde gebonden was door het reorganisatieplan en haar aandeel definitief begroot werd op 12.371,52 EUR, zij vanwege haar klanten vernam dat ze rechtstreeks werden aangeschreven door geïntimeerde om de transportfactuur m.b.t. de voor hen geleverde goederen te betalen, dit op grond van art. L.132-8 van het Frans Wetboek van Koophandel (F.Wb.Kh.). Volgens appellante lijdt zij hierdoor schade en ontstonden betwistingen met haar klanten.

3.

Bij dagvaarding, betekend op *25 november 2013*, vorderde appellante dat zou worden gezegd voor recht dat geïntimeerde:

- conform het goedgekeurde reorganisatieplan slechts recht heeft op de som van 12.371,52 EUR, zonder dat geïntimeerde recht heeft om enig rechtstreeks vorderingsrecht uit te oefenen, mede gelet op de exclusieve toepasselijkheid van het Belgisch recht voor alle rechtsgevolgen van de in België geopende insolventieprocedure;
 - geen klanten van appellante meer mag verzoeken om facturen van appellante rechtstreeks te voldoen, dit op straffe van een dwangsom van 5.000,00 EUR per inbreuk;
 - alle reeds aangeschreven klanten opnieuw moet aanschrijven met de expliciete vermelding dat zij geen enkele betaling moeten verrichten aan geïntimeerde, schrijven te versturen uiterlijk binnen de 8 dagen na het tussen te komen vonnis, dit op straffe van een dwangsom van 5.000,00 EUR;
 - wordt veroordeeld tot terugbetaling van alle gerecupereerde bedragen, meer de gerechtelijke rente vanaf de datum van de inning ervan tot de datum van terugbetaling.
- Ook werd door appellante opgeworpen dat de vordering van geïntimeerde verjaard was.

Bij het vonnis a quo van 28 april 2014 werden de vorderingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

Procedure in hoger beroep

4.

Het hoger beroep werd ingesteld door de oorspronkelijke eiseres. Appellante vordert om het vonnis a quo teniet te doen en te horen zeggen voor recht dat geïntimeerde:

- in het kader van de procedure WCO enkel aanspraak kan maken op 12.371,52 EUR, bedrag dat haar zal worden uitbetaald conform het goedgekeurde reorganisatieplan; dat elke toepassing van andere rechtsregels zijn uitgesloten en niet kunnen leiden tot grotere of vluggere (af)betalingen;
- verboden wordt om de klanten van appellante te verzoeken haar rechtstreeks te vereffenen om betaling te bekomen van haar openstaande facturen, op straffe van een dwangsom van 2.000,00 EUR per overtreding, verschuldigd vanaf de datum van de betekening van het tussen te komen arrest;
- uiterlijk binnen de 8 dagen de reeds gecontacteerde klanten van appellante moet aanschrijven met de expliciete mededeling dat zij niet langer enige factuur rechtstreeks mogen betalen, dit uiterlijk vijf dagen na betekening van het tussen te komen arrest, op straffe van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vertraging, met een maximum van 5.000,00 EUR;
- wordt veroordeeld tot terugbetaling van alle bedragen die zij bij de klanten van appellante zou hebben geïnd, méér de gerechtelijke rente vanaf de datum van de inning tot de datum van de terugbetaling;
- wordt veroordeeld tot de gedingkosten.

Geïntimeerde vraagt integrale bevestiging van het vonnis a quo, met veroordeling van appellante tot alle gedingkosten.

Voor een uitgebreide uiteenzetting van de grieven en de middelen van partijen, wordt verwezen naar de beroepsakte en de conclusies.

Beoordeling

5.

Terecht bevestigt de eerste rechter dat het Belgisch recht van toepassing is op de Belgische insolventieprocedure (WCO) van appellante en dat bijgevolg het gehomologeerd reorganisatieplan tegenwerpelijk is aan geïntimeerde, een Franse schuldeiser in de opschorting.

Artikel 1.1 van de Insolventieverordening van 29 mei 2000 (nr. 1296/2000) bepaalt dat de verordening van toepassing is op alle collectieve procedures die, op de insolventie van de schuldenaar berustend, ertoe leiden dat deze schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn vermogen geheel of gedeeltelijk verliest en dat een curator wordt aangesteld. Een reorganisatieprocedure door middel van een collectief akkoord valt onder het toepassingsgebied van de Insolventieverordening.

Volgens artikel 4 van de Insolventieverordening wordt de insolventieprocedure en de gevolgen ervan beheerst door het recht van de Lidstaat waar de insolventieprocedure werd geopend (de "*lex concursus*"), zijnde het Belgisch recht. De rechten van de schuldeisers worden aldus door het Belgisch recht bepaald.

Terecht heeft de eerste rechter bevestigd dat geïntimeerde ten aanzien van appellante slechts aanspraak kan maken op 12.371,52 EUR, bedrag dat moet uitbetaald worden over vijf jaar conform de inhoud van het reorganisatieplan.

Het zou tegenover appellante niet opgaan dat geïntimeerde als enige schuldeiser aanspraak zou maken op een uitbetaling die groter is dan deze waar zij recht op heeft op grond van het door de schuldeisers goedgekeurde en door de rechtbank gehomologeerde herstelplan (stukken 1 en 2 appellante).

Dit herstelplan is op grond van art. 55 WCO ook t.a.v. geïntimeerde **bindend** en het Belgisch recht is conform art. 4 van de Insolventieverordening - met uitsluiting van alle andere rechtsstelsels - van toepassing op alle betwistingen voortvloeiend uit de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

6.

In casu gaat het om vrachtpenningen die verschuldigd zijn in het kader van een *internationaal* vervoer over de weg, namelijk het vervoer van goederen van België naar Frankrijk, zodat het CMR-Verdrag van toepassing is.

De Franse wetgever voerde op 6 februari 1998 de wet "Gaysot" in, met de bedoeling om de Franse vervoerder van goederen over de weg te beschermen tegen de wanbetaling of het faillissement van zijn opdrachtgever (artikel 10).

Artikel L.132-8 F.Wb.Kh. bepaalt (vrije vertaling): "*De vrachtbrief maakt een overeenkomst uit tussen de afzender, de vervoerder en de bestemming, of tussen de afzender, de bestemming, de commissionair-vervoerder en de vervoerder. De vervoerder beschikt aldus over een rechtstreekse vordering tot betaling van zijn prestaties ten aanzien van de afzender en de bestemming, die garant staan voor de betaling van de prijs van het vervoer. Elke clause die hiermee strijdig is, wordt voor niet geschreven gehouden.*"

113168

Deze rechtstreekse vordering ressorteert echter onder de *interne* Franse wetgeving, waarbij de vrachtbrief als contract tussen drie of meer partijen wordt aanzien. Deze bepaling is in casu **niet** van toepassing, gezien het internationaal vervoer betreft.

“De bepaling van artikel L.132-8 van het Franse wetboek van koophandel waarbij de vrachtbrief het contract tussen drie of meer partijen vormt, ressorteert volledig onder de interne Franse wet, die alleen het intern Frans vervoer beheerst, maar niet het internationaal vervoer” (Gent 27 juni 2005, *TGR-TWVR* 2005, 348).

Het CMR-Verdrag (welk primeert boven het nationaal recht) gaat expliciet uit van een overeenkomst tussen de afzender en de vervoerder (artikel 5.1 CMR-Verdrag). Nergens wordt bepaald dat de vrachtbrief een contract is tussen drie partijen: de afzender, de vervoerder en de *bestemming* van de goederen.